

culture 21

Agenda 21 for culture
Agenda 21 de la culture
Agenda 21 de la cultura

Об'єднані міста і місцеві влади
– Комісія з питань культури

Завдання на 21 століття для культури

Ajuntament de Barcelona
Institut de Cultura

United Cities and Local Governments
Cités et Gouvernements Locaux Unis
Ciudades y Gobiernos Locales Unidos

Об'єднані міста і місцеві влади
– Комісія з питань культури

Завдання на 21 століття для культури

Ajuntament de Barcelona
Institut de Cultura

United Cities and Local Governments
Cités et Gouvernements Locaux Unis
Ciudades y Gobiernos Locales Unidos

culture 21

Agenda 21 for culture
Agenda 21 de la culture
Agenda 21 de la cultura

ЗАВДАННЯ НА 21 СТОЛІТТЯ ДЛЯ КУЛЬТУРИ

Зобов'язання міст і місцевих влад щодо культурного розвитку

Завдання на 21 століття для культури є першим загальносвітовим документом, що закладає основи зобов'язанню міст і органів місцевого самоврядування щодо культурного розвитку.

Завдання на 21 століття для культури схвалене містами і місцевими владами світу з метою підтримки їхнього зобов'язання щодо прав людини, культурного розмаїття, стабільності, демократії розширеної участі та створення умов мирного розвитку. Документ ухвалено 8 травня 2004 року в Барселоні на Світовому форумі культур у межах IV Форуму місцевих влад у Порто Алегре з питань соціального охоплення.

Всесвітня асоціація міст, Об'єднані міста і місцеві влади (ОММВ/UCLG) схвалила Завдання на 21 ст. для культури як реферативний документ для своїх програм культури, а також поклала на себе роль координатора наступних кроків. Комісія ОММВ з питань культури є місцем зустрічі міст, органів місцевого самоврядування і партнерських мереж, які ставлять культуру в центр свого розвитку.

Дедалі більше міст і органів місцевого самоврядування світу пристають до Завдання на 21 століття для культури завдяки рішенням своїх рад. Зростає зацікавлення з боку міжнародних організацій, національних урядів і громадянського суспільства.

Переклад: Олександр Буценко, ЦР "Демократія через культуру", Київ, Україна

Як прийняти Завдання на 21 століття для культури в своєму місті

Вже 300 міст, органів місцевого самоврядування та організацій з усього світу приєдналися до Завдання на 21 століття для культури. На веб-сайті регулярно поновлюється їхній повний перелік.

Офіційне схвалення Завдання на 21 століття для культури органами місцевого самоврядування має велике значення: це є вираженням готовності громади міста зробити культуру ключовим елементом міської політики та сигналом про солідарність і співробітництво з містами та органами місцевого самоврядування світу.

Стандартну форму схвалення Завдання на 21 століття для культури можна знайти на веб-сайті. Для того, щоб таке схвалення було враховано вчасно, ми люб'язно просимо міста та органи місцевого самоврядування надсилати копію рішення загальних зборів міської ради до:

- Всесвітнього секретаріату Об'єднаних міст і місцевих влад: info@cities-localgovernments.org
- Секретаріату Комісії з питань культури: agenda21cultura@bcn.cat

Крім того, радимо надіслати копію також до:

- Голови Асоціації міст вашої країни
- Міністерства культури вашої країни

Як виконати “Завдання на 21 століття для культури у своєму місті

Завдання на 21 століття для культури дає можливість кожному місту сформуванню далекосяжне бачення культури як головної опори свого розвитку. В іншому документі, “Порадах щодо виконання Завдання на 21 століття для культури на місцевому рівні” окреслено головні поняття та рекомендації, а також запропоновано чотири спеціальні інструменти, а саме:

- Місцева культурна стратегія
- Хартія культурних прав і відповідальності
- Рада з питань культури
- Оцінка культурних наслідків

Повний текст документа “Поради щодо виконання Завдання на 21 століття для культури на місцевому рівні” можна завантажити з веб-сайту.

Як приєднатися до Комісії ОММВ з питань культури

Зареєструватися в Комісії ОММВ з питань культури можна за допомогою форми, яку отримаєте, звернувшись за адресою info@cities-localgovernments.org

Зміст Завдання на 21 століття для культури

Завдання на 21 століття для культури складають 67 статей, розбитих на три великі розділи.

У розділі “Принципи” (16 статей) змальовано зв’язок між культурою і правами людини, розмаїттям, стабільним розвитком, демократією участі та миром. У розділі “Заходи” (29 статей) увагу зосереджено на сфері відповідальності органів влади й докладно змальовано вимогу щодо центральної ролі культури в місцевій політиці. У розділі “Рекомендації” (22 статті) обстоюється відроджене значення культури та вимагається, щоб це значення враховували в програмах, бюджетах і організаційних структурах різних рівнів уряду (місцевий, регіональний, національний), а також міжнародні організації.

Зміст Завдання на 21 століття для культури можна також стисло викласти тематично.

Культура і права людини

- Культура і людський розвиток. Культурне розмаїття як “як засіб досягнення більш задовільного розумового, емоційного, морального і духовного існування.”
- Культурні права як невід’ємна складова прав людини. “Неприпустимо посилалися на культурне розмаїття для порушення прав людини, гарантованих міжнародним правом, або для обмеження сфери їхнього застосування.”
- Механізми, інструменти та ресурси для гарантування свободи слова
- Запрошення митців пов’язати себе з містом, поліпшуючи умови співіснування та якість життя, збільшуючи творчі та аналітичні здібності мешканців

Культура і управління

- Нова центральна роль культури в суспільстві. Законодавча підтримка культурної політики
- Якість місцевого розвитку залежить від взаємозв’язку культурної політики з іншими галузями
- Місцеве управління: спільна відповідальність мешканців, громадянського суспільства і органів місцевого самоврядування
- Покращання механізмів оцінки в культурі. Система культурних індикаторів
- Участь органів місцевого самоврядування в державній культурній політиці та національних програмах

Культура, стабільність і територія

- Необхідність культурного розмаїття для людства є такою самою, як біорозмаїття для природи
- Розмаїття культурного самовираження створює добробут. Важливість широкої культурної екосистеми, де присутнє розмаїття походжень, гравців і змісту
- Діалог, співіснування та міжкультурність як головні принципи розвитку громадських взаєностосунків
- Громадські місця як культурні простори

Культура і соціальне охоплення

- Доступ до культури на всіх етапах життя
- Самовираження як головний вимір людської гідності й соціального охоплення без будь-яких упереджень щодо статі, походження, достатку чи якихось інших форм дискримінації
- Формування публіки й заохочення до участі в культурній діяльності як важливі елементи громадянства

Культура і економіка

- Визнання економічного виміру культури. Важливість культури як чинника у створенні добробуту та економічного розвитку
- Фінансування культури з різних джерел, як-от субвенції, кошти венчурного капіталу, мікро-кредити та податкові пільги
- Стратегічна роль культурних індустрій та місцевих засобів масової інформації у формуванні місцевої ідентичності, безперервності творчості та створенні робочих місць
- Зв'язок між установами культури та організаціями економіки знань
- Поважання і гарантування авторських і мистецьких прав та забезпечення справедливих винагород
-

На веб-сайті <http://www.agenda21culture.net> представлені всі ресурси, включаючи переклади документа кількома мовами, статті, публікації, новини та заходи.

ЗАВДАННЯ НА 21 СТОЛІТТЯ ДЛЯ КУЛЬТУРИ

Зобов'язання міст і місцевих влад щодо культурного розвитку

Ми, міста і місцеві влади світу, підтримуючи права людини, культурне розмаїття, стабільність, демократію участі та створення умов для мирного розвитку, на зустрічі в Барселоні 7-8 травня 2004 року в межах IV Форуму органів місцевого самоврядування в Порто-Алегре з питань соціального охоплення – Барселона 2004 схвалили це Завдання на 21 століття для культури як керівний документ з формування публічної культурної політики і як внесок у культурний розвиток людства.

I. ПРИНЦИПИ

1. Культурне розмаїття є головною спадщиною людства. Це результат тисячолітньої історії, продукт спільного внеску всіх народів через їхні мови, образи, прийоми, практики й твори. Культура набуває різних форм у відповідь на динамічні моделі взаємозв'язку між громадами і територіями. Культурне розмаїття є “засобом для забезпечення повноцінного інтелектуального, емоційного, морального і духовного життя” (Загальна декларація ЮНЕСКО про культурне розмаїття, ст. 3) і однією з головних складових трансформації міського і суспільного світу.
2. Між культурними та екологічними проблемами існує чітка політична аналогія, оскільки і культура, і навколишнє середовище є спільними цінностями людства. Існуючі моделі економічного розвитку, що безмежно визискують природні ресурси та суспільний здобуток людства, викликають дедалі більше занепокоєння за довілля. Міжнародні зустрічі в Ріо-де-Жанейро (1992 р.), Альборзі (1994 р.) та Йоганнесбурзі (2002 р.) ознаменували етапи в пошуках відповіді на одну з найважливіших проблем, з якими зіткнулося людство, проблему екологічної стабільності. Сьогодні можна знайти також достатньо свідчень, що культурне розмаїття у світі перебуває під загрозою через процеси глобалізації, які ведуть до стандартизації та виключення несхожого. Декларація ЮНЕСКО зазначає: “Як джерело обмінів, новацій і творчості, культурне розмаїття потрібне людству так само, як біорозмаїття живій природі” (Загальна декларація ЮНЕСКО про культурне розмаїття, ст. 1).
3. Органи місцевого самоврядування визнають, що культурні права є невід'ємною складовою прав людини, на підставі Загальної декларації прав людини (1948), Міжнародного пакту Про громадянські та політичні права (1966) і Загальної декларації ЮНЕСКО про культурне розмаїття (2001). Вони визнають, що культурна свобода окремих людей і громад є головною передумовою демократії. Неприпустимо посилатися на культурне розмаїття для порушення прав людини, гарантованих міжнародним правом, або для обмеження сфери їхнього застосування.
4. Органи місцевого самоврядування є найголовнішими світовими агентами з обстоювання та сприяння розвитку прав людини. Вони також представляють світову громадськість і виступають за міжнародні демократичні системи та організації.

Органи місцевого самоврядування спільно працюють у мережах, обмінюючись кращими практиками та досвідом і координуючи свої дії.

5. Культурний розвиток спирається на багатьох представників суспільства. Головними принципами хорошого управління є прозорість інформації та громадська участь у формуванні культурної політики, прийнятті політичних рішень і оцінці програм і проектів.
6. Обов'язкова потреба у створенні умов для мирного існування має бути невід'ємною від стратегії культурного розвитку. Війна, тероризм, утиски й дискримінація є виявом нетерпимості й мусять бути засуджені й викоренені.
7. Міста і місцевості є винятковим середовищем для культурної фантазії, що постійно еволюціонує, і створюють умови для культурного розмаїття, при якому саме зустрічі між усім, що є різним і відмінним (походження, світогляди, вік, стать, етнічні групи, суспільні класи), уможливають повноцінний людський розвиток. Діалог між ідентичністю та розмаїттям, особистим і колективним є важливим інструментом забезпечення глобального культурного громадянства, а також мовного розмаїття і розвитку культур.
8. Співіснування в містах є спільною відповідальністю мешканців, громадянського суспільства і органів місцевого самоврядування. В основі цього лежать закони, але вони не можуть бути єдиним засобом, що регулює співіснування в містах. Як визначено в Загальній декларації прав людини (стаття 29): "Кожна людина має обов'язки перед суспільством, у якому тільки й можливий вільний і повний розвиток її особи".
9. Культурна спадщина, рухома і нерухома, свідчить про людську творчість і лежить в основі ідентичності народів. Культурне життя складається як з цінної здатності оцінювати та зберігати традиції всіх народів, так і з можливості заохочувати створення та новації внутрішніх культурних форм. Такі властивості запобігають нав'язуванню жорстких культурних моделей.
10. Схвалення культур і політики, яка сприяє їхньому визнанню і життєздатності, є визначальним чинником у стабільному розвитку міст і територій, а також у їхньому людському, економічному, політичному та соціальному плані. Головною рисою державної культурної політики є вимога громад у сучасному світі. Якість місцевого розвитку залежить від взаємозв'язку культурної політики з політикою в інших галузях – соціальною, економічною, природоохоронною та міським плануванням.
11. Культурна політика має досягати балансу між державними та приватними інтересами, державними функціями та інституалізацією культури. Надмірна інституалізація чи надмірне домінування ринку як єдиного дистриб'ютора культурних ресурсів породжує ризики й перешкоджає динамічному розвитку культурної системи. Незалежна ініціатива громадян, приватних чи суспільних організацій та рухів є основою культурної свободи.

-
12. Належна економічна оцінка створення і розповсюдження культурних продуктів – аматорських чи професійних, ремісничих чи промислових, авторських чи колективних – стає у сучасному світі визначальним чинником емансипації, гарантії розмаїття, а отже, досягнення демократичного права людей стверджувати свою самобутність у взаєминах між культурами. Культурні товари і послуги, як зазначено в Загальній декларації ЮНЕСКО про культурне розмаїття (стаття 8), “що є носіями самобутності, цінності та змісту, не слід розглядати як прості предмети чи споживчі товари”. Необхідно наголосити на важливості культури як чинника добробуту та економічного розвитку.
 13. Доступ до культури та образного світу на всіх етапах життя, від дитинства до старості, є основною складовою формування чутливості, самовираження, співіснування та розвитку громадянства. Культурна ідентичність людини динамічна.
 14. Сприйняття інформації громадянами та перетворення її на знання є культурним актом. А отже, позбавлений дискримінації доступ до образних, технічних і комунікаційних ресурсів, а також створення горизонтальних мереживних зв'язків посилюють і підживлюють колективну спадщину суспільства знань.
 15. Праця є одним із відповідних інструментів забезпечення демократичної участі громадян у формуванні, виконанні та оцінці державної культурної політики.
 16. Громадські місця є суспільним добром і належать усім громадянам. Жодну людину чи групу людей не можна позбавляти права вільного користування ними, якщо вони поважають відповідні правила окремого міста.

II. ЗАХОДИ

17. Запроваджувати політику підтримки культурного розмаїття, щоб забезпечити широку творчість і сприяти представництву всіх культур, особливо національних меншин і незахищених груп, у засобах масової комунікації, а також підтримувати спільне виробництво і обміни, щоб уникнути панівних позицій окремих культур.
18. Підтримувати та заохочувати завдяки різноманітним засобам та інструментам надання і розширення культурних продуктів і послуг, забезпечуючи їхню загальну доступність, розвиваючи здібності всіх громадян, багатство мовного розмаїття, поліпшуючи художню якість, шукаючи нові форми вираження, експериментуючи з новою образною мовою, прагнучи переосмислення та поглиблення взаємозв'язку між традиціями, запроваджуючи механізми менеджменту культури, які відкривають нові культурні ініціативи й мистецькі таланти та заохочують їх до самореалізації. Органи місцевого самоврядування визначають свій обов'язок створювати й розширювати культурну аудиторію та підтримувати участь у культурній діяльності як життєво важливу складову громадянства.
19. Запроваджувати належні інструменти для забезпечення демократичної участі громадян у формуванні, виконанні та оцінці державної культурної політики.

-
20. Забезпечувати державне фінансування культури, використовуючи необхідні механізми. Такі, зокрема, як пряме фінансування державних програм і послуг, підтримка приватних ініціатив шляхом субсидій та найновіших моделей, як-от мікрокредити, ризикові капіталовкладення тощо. Можна також прийняти рішення про схвалення законодавчих норм, які б полегшували податкові стимули компаніям, що інвестують в культуру за умови, що ці компанії поважатимуть державні інтереси.
 21. Створювати місця для діалогу між представниками різних духовних і релігійних поглядів, які існують поряд на місцевому рівні, а також між цими групами та органами місцевого самоврядування, щоб забезпечити право на свободу слова та гармонійне співіснування.
 22. Підтримувати самовираження як головну форму людської гідності та соціального охоплення без будь-яких упереджень щодо статі, віку, етнічного походження, фізичної справності, статків чи якихось інших видів дискримінації, що перешкоджає реалізації повноцінної свободи. Боротьба проти соціального виключення є боротьбою за гідність усіх громадян.
 23. Підтримувати спадковість та розвиток корінних місцевих культур, що мають історичний взаємозв'язок із територією.
 24. Забезпечувати культурне самовираження та участь у культурній діяльності людей, що належать до груп іммігрантів або походять з інших місцевостей. Водночас органи місцевого самоврядування зобов'язуються надавати іммігрантам засоби для доступу та участі в культурі місцевої громади. Таке взаємне зобов'язання є основою мирного співіснування та міжкультурних процесів, які насправді, хоч би як їх називали, формують самобутність кожного міста.
 25. Сприяти запровадженню різних форм "оцінки культурного впливу" як обов'язкової умови при розгляді державних чи приватних ініціатив, що тягнуть за собою значні зміни в культурному житті міста.
 26. Враховувати культурні аспекти в усіх видах міського та регіонального планування, приймати необхідні закони, правила чи постанови для захисту місцевої культурної спадщини та спадку попередніх поколінь.
 27. Підтримувати існування громадських місць та сприяти їхньому використанню як культурних майданчиків для взаємодії та співіснування. Піклуватися про естетику громадських місць і громадських споруд.
 28. Запроваджувати засоби децентралізації культурної політики та ресурсів, визнаючи право на творчу самобутність так званої периферії, підтримуючи незахищені верстви населення і обстоюючи принцип рівного доступу всіх громадян до культури і знань без дискримінації. Таке визначення не означає, що відкидається відповідальність центральної влади й, зокрема, відповідальність за фінансування проектів децентралізації.

-
29. Якомога більше підтримувати координацію між культурною політикою територіальних органів місцевого самоврядування, розвиваючи діалог з оцінки ідентичності кожного органу влади, їхнього загального внеску та ефективності послуг для громадян.
 30. Підвищувати стратегічну роль культурних індустрій і місцевих ЗМІ у розвитку місцевої самобутності, творчій спадковості й створенні робочих місць.
 31. Підтримувати соціалізацію і доступ до проектів, скарбів місцевої і світової культурної спадщини у цифровій формі. Інформаційні та комунікаційні технології слід використовувати як інструменти для того, щоб зробити загально доступними культурні знання.
 32. Проводити політику, метою якої є сприяння доступу до місцевих ЗМІ та розвиток цих ЗМІ відповідно до інтересів громади на засадах плюралізму, прозорості та відповідальності.
 33. Створювати механізми, інструменти та ресурси забезпечення свободи слова.
 34. Поважати та гарантувати моральні права авторів і митців і забезпечувати їм справедливий винагороду.
 35. Запрошувати авторів і митців пов'язувати себе з містом і територією через визначення проблем і конфліктів нашого суспільства, поліпшення співіснування та якості життя, підвищення творчих та аналітичних здібностей громадян, співпрацю, щоб сприяти розв'язанню проблем, які стоять перед містами.
 36. Запроваджувати політику підтримки та інвестування для заохочення читання й поширення книжок та всебічного доступу громадян до світової й місцевої літературної продукції.
 37. Підтримувати публічну і колективну природу культури, розвиваючи зв'язок усіх секторів міста з найрізноманітнішими формами творчого вираження, що сприяють дружньому спілкуванню: вистави, фільми, фестивалі тощо.
 38. Створювати координацію між культурною та освітньою політикою, заохочуючи розвиток творчості, чутливості та зв'язків між культурним самовираженням місцевості та системою освіти.
 39. Гарантувати можливість людям із різними формами інвалідності насолоджуватись культурними продуктами та послугами, полегшуючи їм доступ до культурних послуг і заходів.
 40. Розвивати зв'язки між культурними установами та іншими інституціями у сфері знань, такими як університети, науково-дослідницькі центри та дослідницькі компанії.

-
41. Підтримувати програми, спрямовані на популяризацію науково-технічної культури серед мешканців, враховуючи, зокрема, громадський інтерес до етичних, соціальних, економічних і політичних питань, які може порушувати використання наукових знань.
 42. Створювати законодавчі інструменти та здійснювати заходи з метою охорони культурної спадщини шляхом інвентаризації, реєстрації, каталогізації, підтримки та популяризації спадщини через таку діяльність, як виставки, музеї чи туристичні маршрути.
 43. Зберігати, оцінювати та популяризувати місцеву документальну спадщину, сформовану в державній сфері на місцевому/регіональному рівні, власними силами чи спільно з державними і приватними організаціями, пропонуючи стимули для створення з цією метою муніципальної і регіональної систем.
 44. Заохочувати вільне використання культурної спадщини всіма громадянами в усьому світі. Розвивати спільно з фахівцями галузі різні форми туризму, що поважають культури й традиції відвідуваних місцевостей і територій.
 45. Розвивати й запроваджувати політику, яка поглиблює багатосторонні процеси на принципах взаємодії. Міжнародна культурна співпраця є важливим інструментом для формування дружнього людського суспільства, яке сприяє вільному руху митців і працівників культури, зокрема, між північчю і півднем, роблячи суттєвий внесок у діалог між народами, щоб подолати нерівність, породжену колоніалізмом, і розвинути міжрегіональну інтеграцію.

III. РЕКОМЕНДАЦІЇ

ОРГАНАМ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

46. Запрошуємо всі органи місцевого самоврядування подати цей документ на схвалення своїми радами й провести широке обговорення місцевою громадою.
47. Забезпечити центральне місце культурі в місцевій політиці та підтримати розробку Завдання на 21 століття для культури в кожному місті чи в кожній місцевості в тісному зв'язку з процесами громадської участі та стратегічного планування.
48. Висувати пропозиції щодо ухвалення механізмів менеджменту культури з іншими відомчими рівнями, незмінно поважаючи принцип субсидіарності.
49. Запропонувати до 2006 р. систему культурних індикаторів, яка б сприяла реалізації Завдання на 21 століття для культури, включаючи методи для полегшення моніторингу і співставлення.

ДЕРЖАВНИМ І ЦЕНТРАЛЬНИМ УРЯДАМ

50. Створювати інструменти для участі громадськості в культурній сфері, зважаючи на зростання культурних потреб громадян, недостачу існуючих культурних програм і ресурсів, а також на важливість спрямування бюджетних асигнувань. Більше того, необхідно домагатися виділення як мінімум 1% державного бюджету на культуру.
51. Створювати механізми консультування і узгодження з органами місцевого самоврядування, безпосередньо чи через їхні мережі та об'єднання, для розробки нових законів, правил і систем фінансування в культурній сфері.
52. Уникати торгових угод, що обмежують вільний розвиток культури й обмін культурними продуктами та послугами на рівних умовах.
53. Схвалювати законодавчі положення, щоб уникнути концентрації культурних і комунікаційних ресурсів та підтримувати співпрацю, зокрема в галузі виробництва, з місцевими та регіональними представниками й співробітниками.
54. Забезпечувати відповідне посилання на походження культурних продуктів, що представлені на наших територіях, і вживати заходів для запобігання незаконному переміщенню цінностей, що належать історичній спадщині інших народів.
55. Виконувати на державному чи національному рівні міжнародні угоди про культурне розмаїття, зокрема Загальну декларацію ЮНЕСКО про культурне розмаїття, ухвалену на 31-й Генеральній конференції в листопаді 2001 року, і План дій щодо культурної політики розвитку, схвалений на Міжурядовій конференції в Стокгольмі (1998).

МІЖНАРОДНИМ ОРГАНІЗАЦІЯМ

ОРГАНІЗАЦІЯМ МІСТ

56. Об'єднаним містам і місцевим владам: ухвалювати це Завдання на 21 століття для культури як реферативний документ для своїх культурних програм і покласти на себе роль координаторів процесу після такого ухвалення.
57. Європейським мережам міст і місцевих влад (зокрема, тим, що підтримують це Завдання на 21 століття для культури, як-от Interlocal, Eurocities, Sigma чи Mercociudades): враховувати цей документ у своїй технічній діяльності та політичних програмах.

ПРОГРАМАМ І ОРГАНАМ ООН

58. ЮНЕСКО: враховувати Завдання на 21 століття для культури як реферативний документ у своїй роботі з підготовки міжнародних законодавчих інструментів або Конвенції про культурне розмаїття 2005 р.

-
59. ЮНЕСКО: визнавати міста і території, де застосовуються принципи культурного розмаїття, зокрема ті, що стосуються співіснування, демократії та громадської участі; створювати засоби для органів місцевого самоврядування для їхньої участі в програмах ЮНЕСКО.
 60. Програмі розвитку ООН (UNDP): поглиблювати аналіз культури й розвитку, включати культурні індикатори у розрахунок індексу людського розвитку (HDI).
 61. Департаменту ООН з економічних і соціальних питань – відділу стабільного розвитку, який відповідає за моніторинг Завдання на 21 століття для культури: розвивати культурний вимір стабільності, дотримуючись принципів і зобов'язань Завдання на 21 століття для культури.
 62. ООН – ХАБІТАТ: розглядати цей документ як основу для надання важливості культурному виміру в міській політиці.
 63. Комісії ООН з економічних, соціальних і культурних прав: включати міський аспект у дослідження зв'язків між культурними та іншими правами людини.

МІЖУРЯДОВИМ ТА НАДНАЦІОНАЛЬНИМ ОРГАНІЗАЦІЯМ

64. Світовій Організації Торгівлі: виключити культурні товари та послуги зі своїх раундів переговорів. Підґрунтя для обміну культурними товарами та послугами необхідно закласти в нових міжнародних правових інструментах, таких як Конвенція про культурне розмаїття 2005 р.
65. Континентальним організаціям (Європейському Союзу, Меркосуру, Африканському Союзу, Асоціації країн Південно-Східної Азії): використовувати культуру як опору у своїх структурах. Зберігаючи повагу до національних повноважень і субсидіарності, враховувати потребу в континентальній культурній політиці на засадах законності втручання громадськості в культуру, розмаїття, участі, демократії й партнерства.
66. Багатостороннім органам, створеним на принципах культурної спорідненості (наприклад, Рада Європи, Ліга арабських країн, Організація Іbero-Американських країн, Міжнародна організація Франкофонії, Британська Співдружність націй, Співдружність португаломовних країн, Латинський Союз): підтримувати діалог і спільні проекти, спрямовані на більше порозуміння між цивілізаціями й досягнення взаємопізнання й довіри як основи миру.
67. Міжнародній мережі культурної політики (державам і міністерствам культури) та Міжнародній мережі культурного розмаїття (мистецьким асоціаціям): розглядати міста як основні території культурного розмаїття, створювати механізми участі органів місцевого самоврядування в їхній роботі та включати принципи, окреслені у Завданні на 21 століття для культури, до своїх планів дії.

Барселона, 8 травня 2004 року

Committee on culture – United Cities and Local Governments – UCLG
Комісія з питань культури – Об'єднані міста і місцеві влади – OMMB/UCLG

The Agenda 21 for culture is available in English, French, Spanish, Arabic, Bulgarian, Catalan, Galician, German, Italian, Japanese, Portuguese and Turkish. Committed to cultural and linguistic diversity, the Committee on culture encourages its translation into more languages.

L'Agenda 21 de la culture est disponible en anglais, français, espagnol, allemand, arabe, bulgare, catalan, galicien, italien, japonais, portugais et turc. Engagée à la diversité culturelle et linguistique, la Commission de culture encourage sa traduction dans d'autres langues.

La Agenda 21 de la cultura está disponible en inglés, francés, español, alemán, árabe, búlgaro, catalán, gallego, italiano, japonés, portugués y turco. Comprometida con la diversidad cultural y lingüística, la Comisión de cultura anima su traducción a otras lenguas.

Завдання на 21 століття для культури доступне англійською, французькою, іспанською, арабською, болгарською, каталонською, галісійською, німецькою, італійською, японською, португальською і турецькою мовами. Підтримуючи культурне і мовне розмаїття, Комісія з питань культури заохочує переклад документа іншими мовами.

**United Cities and Local Governments
Cités et Gouvernements Locaux Unis
Ciudades y Gobiernos Locales Unidos**

carrer Avinyó, 15
E-08002 Barcelona
Espanya

Tel: +34 93 342 87 50
Fax: +34 93 342 87 60
info@cities-localgovernments.org
www.cities-localgovernments.org

**Ajuntament de Barcelona -
Institut de Cultura**

Palau de la Virreina - la Rambla 99
E-08002 Barcelona
Espanya

Tel: +34 933 161 000
Fax: +34 933 161 020
agenda21cultura@bcn.cat
www.bcn.cat/cultura

www.agenda21culture.net

With the support of

**United Cities and Local Governments
Cités et Gouvernements Locaux Unis
Ciudades y Gobiernos Locales Unidos**

**Ajuntament de Barcelona
Institut de Cultura**